

Mały klaps - wielka krzywda

„Mały klaps - wielka krzywda”

Przemoc to każde działanie, które rani – fizycznie lub psychicznie. To nie tylko bicie, krzyk, czy szarpanie, ale także groźby i słowa, które poniżają. To również zaniedbanie czy ignorowanie potrzeb dziecka.

Należy pamiętać, że każdy akt przemocy narusza granice i godność człowieka pozostawiając ślad przede wszystkim w psychice osoby tego doświadczającej. My dorośli często usprawiedliwiamy swoje zachowanie mówiąc „to dla twojego dobra”, „to twoja wina, bo wyprowadziłeś mnie z równowagi”. W tych momentach, w chwilach tak naprawdę naszej bezradności dajemy klapsa. Przecież często słyszymy stwierdzenia, że „klaps to nie bicie” albo że „małe lanie jeszcze nikomu nie zaszkodziło”. Dlatego karząc dziecko stosujemy w naszym odczuciu metodę wychowawczą, jednak czy tak jest naprawdę? Czy jeśli damy niewinnego klapsa to będzie to działanie wychowawcze? Czy może forma przemocy? Odpowiedź jest jedna - **klaps to forma przemocy!** Zgodnie z obowiązującym w Polsce prawem *przemoc to działanie wykorzystujące przewagę fizyczną, psychiczną lub ekonomiczną naruszające prawa lub dobra osobiste drugiej osoby*. Zatem klaps to przemoc, to bowiem nic innego jak akt zadania bólu dziecku – a każde uderzenie, nawet lekkie, uczy lęku, a nie szacunku.

Do Zespołu Interdyscyplinarnego w Obornikach trafiają procedury Niebieskie Karty, gdzie jako formę stosowania przemocy wskazano bicie w postaci dawania klapsów. Wielu dorosłych nie zdaje sobie jeszcze sprawy, że takie postępowanie rani nie tylko ciało, lecz także emocje i zaufanie dziecka. Badania psychologów i pedagogów są jednoznaczne: dzieci, które doświadczają przemocy fizycznej, nawet w łagodnej formie, częściej odczuwają lęk, wstyd i złość. Uczą się, że siła i przemoc są sposobem na rozwiązywanie konfliktów. Zamiast szacunku do rodziców – pojawia się strach. Zamiast rozmowy – milczenie i poczucie winy.

Warto pamiętać, że wychowanie bez przemocy nie oznacza braku granic. To budowanie relacji opartej na rozmowie, zrozumieniu i konsekwencji. Zamiast kar – warto stosować naturalne konsekwencje, tłumaczyć i wspierać. Dzieci nie potrzebują bólu, by zrozumieć,

co jest dobre, a co złe. Potrzebują dorosłych, którzy pokażą im to swoim przykładem, cierpliwością i miłością. Nie usprawiedliwiamy klapsa słowami: „mnie też bili i wyrosłem na porządnego człowieka”. Wychowanie bez przemocy to nie moda – to prawo dziecka i obowiązek dorosłych. Dzieci potrzebują dorosłych, którzy pokażą im, że złość można wyrazić słowami, a błędy są okazją do nauki, nie do upokorzenia.

Dlatego zachęcamy wszystkich mieszkańców gminy, aby reagowali, gdy są świadkami przemocy wobec dzieci – również tej „najłagodniejszej”. Wystarczy jeden telefon, by przerwać krzywdę. W sytuacjach niepokojących można zgłaszać się do Ośrodka Pomocy Społecznej w Obornikach lub bezpośrednio kontaktować się z Zespołem Interdyscyplinarnym.

Wspólnie możemy więcej – dla dzieciństwa bez przemocy.

Pamiętaj – „Skuteczni razem”

Ośrodek Pomocy Społecznej
w Obornikach
tel. 61 29 62 737

Komenda Powiatowa Policji
w Obornikach
tel. 112, 47 772 42 11

Niebieska Linia
tel. 800 120 002

Telefon Zaufania
tel. 116 111

Fundacja Dajemy Dzieciom Siłę
tel. 800 100 100

